PROPERTY OF ACKU

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER A.M.R.C

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ. ش

DAILY اراده

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه

۹۷۹

یولسم کال - دویمه دوره، ۹۷۹ مه گڼه، پر له پسې ۲۰۴۶ گڼه د ۱۳۸۹ ل ـ د سلواغې ۲۰ مه - د چهارشنبې ورځ، د ۱۴۳۲ هـ ق ربیع الاول ٦ مه د ۲۰۱۱ د فبروری ۹ مه

امریکا په افغانستان کې د دایمي پوځي اډو جوړولو لاړې چارې لټوي

د افغانستان ولسمشر حامد کرزي منلې چې د امریکا متحدایالتونه په افغانستان کې د دایمي اډو د جوړولو په لټه کې دي، چې په سیمه کې د القاعدې او تندلارو طالبانو پټنځایونه له منځه یوسي. بناغلي کرزي دا څرګندونې له هند او جرمني څخه تر ستنېدا وروسته په کابل کې یوې خبري ناستې ته وکړې. ولسمشر کرزي وویل حکومت یې له امریکایي چارواکو سره د دایمي پوځي اډو د جوړولو د قانوني کېدا او ستراتیژیکو جزییاتو په تړاو خبرې کوي، خو په دې اړه به وروستۍ پرېکړه د هېواد پارلمان او لویه جرګه کوي: ''مور ۳مخ

د رییم پرلپسې تاکنې هم وشوې خو،

بیا هم ولسي جرګه د رییس پر تاکلو بریالۍ نه شوه!

ولسي جرګې په درېیم پرلپسې هم ونه شوکولای، چې خپل مشروتاکي. دولسي جرګې د رییس د تاکلو لپاره د سلواغې د ۱۹مې، په پرونۍ سیالۍ کې د بدخشان استازي امان الله پیمان او د غزني استازي عبدالقیوم سجادي دویم دور ته لاره پیدا کړه. خو په دویم دور کې پیمان (۷۹) او سجادي (۸۷) رایې ترلاسه کړې او د بریالیتوب لپاره ۱۱۸ رایې اړینې وې.

د ولسي جرګې په پرونۍ غونډه کې ۲۳۵ وکیلان حاضر و، چې له دې ډلې څخه یې (۴۰) سپینې او (۳۹) باطلې رایې وکارولې.

د رایو له شمېرلو وروسته د جرګې لنډمهاله مشر محمد سرور عثماني وویل، هر هغه څوک چې غواړي د جرګې د ریاست لپاره ځان کاندید کړي، په لیکلې بڼه دې لنډمهاله اداري پلاوي ته خبر ورکړي.

خو ځینې وکیلان، چې له څو ځلې رایو ورکولو سټړي ښکارېدل په لوړ غږ ویل: ((بیا تاکنې نه کوو.))

خو د جرګې وروستۍ پرېکړه د لنډمهاله رییس له څرګندونو سره همغاړې شوه او د نویو کاندیدانو ترمنځ به د شنبې په ورځ بیا تاکنې وشي.

ولسمشر حامد کرزي هم پرون په یوه خبري ناسته کې له ولسي جرګې وغوښتل، هر څومره چې ژر کېدای شي خپل مشر دې وټاکي. نوې ولسي جرګه، چې تاکنې یې دوري په ۲۷مه ترسره شوې، د لیندۍ پر درېیمه یې وروستۍ پایلې اعلان شوې.

نوې ملي شورا د سلواغې پر ٦مه د ولسمشر حامد کرزي ۳مخ

طالبان و القاعده دو شریک مفکوروی یا سیاسی؟!

الیکس سترایک وفیلیکس کویهین، تهیه کننده گان این گزارش چندین سال در افغانستان کارکرده اند و بیوگرافی ملا عبدالسلام ضعیف، دیپلومات سابق طالبان را به زبان انگلیسی تحریر کرده اند.

نظریات متعدد این دیپلومات سابق طالبان در این گزارش منعکس شده است. تهیه کننده گان گزارش به یک گروه نسبتاً کوچک از کارشناسان تعلق می گیرند که مذاکرات صلح با طالبان را یگانه راه پایان جنگ در افغانستان می دانند.

اما تام گریگ کارمند سابق سازمان ملل متحد در افغانستان که عضو مرکز مطالعات همکاری بین المللی در پوهنتون نیویارک می باشد و این گزارش را نشر می کند، می گوید که نظر غالب در واشنگتن این است که طالبان و شبکه القاعده باهم اتحاد و همبستگی دارند.

ولی او تاکید می کند که طالبان و القاعده با هم کدام شراکت مفکوره یی ندارند، بلکه منافع سیاسی آنی آنها را باهم متحد ساخته است.

برخی از مقام های امریکایی به این باور اند که طالبان

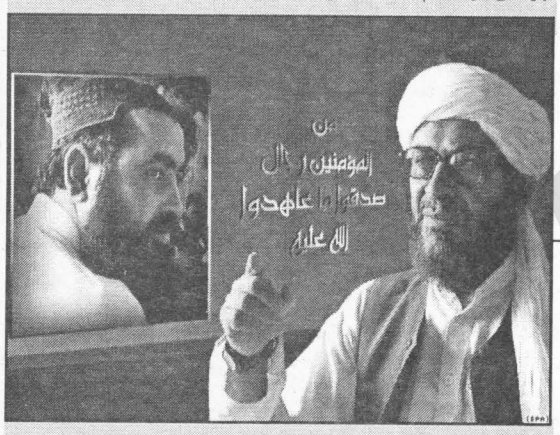

زیر فشار نظامی به گفتگو و مذاکرات مجبور ساخته خواهند شد، اما گزارش پوهنتون نیویارک در این باره نظر محتاطانه داشته می گوید که فشار نظامی امکان دارد، رسیدن به حل سیاسی را دشوارتر سازد.

این گزارش پوهنتون نیویارک زیر این عنوان نوشته است که جدا ساختن طالبان و القاعده اساس پیروزی در افغانستان می باشد.

گزارش می نویسد که اعمال فشار بر قوماندانان و مسوولان ولایتی طالبان، زمینه را برای قشر جوانتر طالبان که بیشتر تندرو و افراطی هستند، مساعد خواهد ساخت که در نتیجه، نفوذ القاعده وسیعتر خواهد شد. گزارش می نویسد که مقام های امریکایی قبل از اینکه رهبران مسن تر طالبان کنترول ص۳

په تېر درو کلونو کې په بلخ کې ۳۰ تنه قومي مشران په مرموزه توګه وژل شوي

د بلخ ولایت اوسېدونکي په تېرو درو کلونو کې د لسګونو قومي مشرانو د وژنې له امله اندېښمن دي او د دې لړۍ د مخنیوي لپاره د امنیتي ارګانونو د جدي چلند غوښتنه کوي.

په بلخ کې له تېرو درې کلونو راهیسې په مرموز ډول یو شمېر قومي مشران وژل شوي دي؛ د پژواک خبري اژانس له خوا د راتولو شویو معلوماتو پر بنسټ یې شمېر څه کم شل کسان دي؛ خو د سیمې خلک وایي، چې په دغه ولایت کې د تېرو درې کلونو په موده کې څه کم ۳۰ قومي مشران وژل شوي دي. په وژل شویو کسانو کې نادر شاه، حاجي موسی جان، معلم اسد، عبدالحمید، حیات الله له درې نورو ځوانانو سره، قوماندان چغه دار، نور محمد بای، فضل الرحمان، بهرام قریه دار، محمد دین، قوماندان سحر ګل، نېک محمد، نورمحمد او شفیق د بلخ ولایت د چهار بولک، بلخ، شولګر او چمتال ولسوالیو قومي مشران شامل وو. وروستۍ پېښه د بلخ ولایت په شولګر ولسوالۍ کې د یوه قومي مشر حاجي فضل الرحمان وژنه وه، نومورې چې په سیمه کې په فضل بای مشهور و، د تېرې جمعې پرورځ په خپل کلي (سیاه اب) کې د جمعې لمانځه له ادا کولو څخه وروسته د دوو موټر سایکل سپرو له خو پر ډزو وویشتل شو. د همدې ۳مخ

داوی آیل قرارداد ۱٫۸ میلیون تن مواد نفتی را با کمپنی روسی امضاء کرد

وزارت تجارت و صنایع افغانستان می گوید، از این قرارداد توزید مواد نفتی که داوی آیل با کمپنی روس نفت، روسیه عقد نموده تمام

تاجران نفت در افغانستان می توانند مستفید شوند و تنها داوی آیل توانست، این بزرگترین قرارداد نفتی در کشور را با حمایت مالی یکی از بانک های بزرگ صنعتی روسیه، به دست آورد.

انوارالحق احدی وزیر تجارت و صنایع افغانستان حین امضای این تفاهمنامه بین اتاق های تجارت و کمپنی داوی آیل گفت، این قرارداد که حدود ۱٫۸ میلیون تن مواد نفتی شامل پترول، دیزل و گاز است، با سایر مصارف بالغ بر یک و نیم میلیارد دالر می شود که بزرگترین قرارداد در خرید مواد نفتی در افغانستان است که تا هنور ص۳

اختطاف تاجران پولدار در شمال کشور

تاجران پولدار در ولایات شمال کشور نگران امنیت جان خود و فرزندان شان می باشند و هر کدام جهت تامین امنیت خود و فرزندان خود افراد امنیتی مسلح را استخدام نموده اند، تا از اختطاف آدم ربایان در امان باقی بمانند.

محمدظریف مالک ایوبی درملتون در شهر میمنهٔ فاریاب که در شام ۱۸ اکتوبر سالجاری شکار اختطافگران شده بود و به کمک فیرهای پیهم پولیس از چنگ چهار آدم ربا رهایی یافته است؛ جریان اختطاف خود را برای گزارشگر آی. دبلیو. پی. آر چنین حکایت نمود:

" شبهنگام که بعد از تطبیق سیروم و پیچکاری بالای یکتن از مریضان به سوی منزلم برمی گشتم متوجه شدم که یک موتر صرف فورونر، موتر مرا تعقیب می کند، موضوع را تیلفونی برای ص۳

ترکله....! ۲

د لوی او بښونکي خدای ج په نامه

سرمقاله

آب را نا دیده موزه را از پا نکشید

۲۱ مارچ نه تنها یک روز عنعنوی برای مردم افغانستان است که هر ساله ساکنان این سرزمین نخستین روز سال نو شمسی را تجلیل می نمایند، بلکه با آغاز این روز ورود فصل بهار را نیز خیر مقدم گفته و تغییر فصل زمستان را به فصل پرمیمنت و پر طراوت بهار جشن می گیرند.

اما در قبال این دو موضوع که هر ساله در کشور ما از آن تجلیل به عمل می آید، امسال موضوع سومی با اهمیت تری که ویژه گی خاصی در حیات سیاسی کشور ما دارد نیز، به آن افزون می گردد که عبارت از انتقال امنیت از قوای ناتو به قوای امنیتی افغان می باشد. نظر به اعلام حامد کرزی رییس جمهور افغانستان در کنفرانس امنیتی مونیخ در آلمان، بعد از ده سال تلاش نافرجام قوای ناتو که سوق و ادارهٔ نظامی این کشور را به منظور تامین امنیت برعهده داشت، اکنون این مسوولیت به دوش قوای بی تجربه و بی سلاح افغان محول می گردد.

قوایی که نه درس مسلکی را به صورت اساسی و درازمدت تعقیب نموده اند، نه تجاربی از مبارزات چریکی دارند و نه سلاح مدرن زمینی و هوایی در اختیار شان قرار دارد، تا در مقابله با مخالفان از آن استفاده نمایند.

بارها از طریق رسانه ها شنیده شده که نظر به عدم موجودیت سلاح وافر و پیشرفته، مخالفان پوسته یی را مورد حمله قرار داده و بعد از اندک مقاومت، مخالفان آن پوسته را متلاشی موظفان آنرا یا هلاک و یا با خود برده اند.

با وجود این شرایط محدود نظامی، اوضاع نابسامان امنیتی و عدم دسترسی قوای افغان به سلاح های مورد نیاز، رییس جمهور افغانستان طی اعلامیه یی در کنفرانس امنیتی مونیخ تعهد سپرد که انتقال قدرت نظامی از قوای ناتو به قوای افغان به تاریخ اول حمل سال ۱۳۹۰ خورشیدی صورت می گیرد.

در طول ده سال گذشته که قوای مجرب ۱۵۰ هزار نفری ناتو با دسترسی به آخرین جنگ افزارها و مهمات نظامی مدرن و با به راه انداختن حملات تصفیه یی متعدد نتوانستند، آرامش و امنیت را حتا دریک ولسوالی تامین نمایند، آیا تامین امنیت با دستان خالی و سلاح غیر مکفی توسط قوای افغان امکان پذیر خواهد بود؟

این نکته را باید به خاطر داشت که قوای خارجی همیشه در آغاز، خود شان در حملات پیشقدم می شوند. ولی زمانی که در منجلاب جنگ تا زانو فرو رفتند، از قوای نظامی کشور میزبان تقاضا می نمایند، تا در خط اول جنگ قرار گیرند، تا به این ترتیب، از تلفات قوای خود جلوگیری نموده و راه بیرون رفت از جنگ را فراهم سازند.

چنانکه ملت بخون خفتهٔ افغان از تجاوز ابر قدرت شوروی وقت تجربه دارد که در وهلهٔ نخست قشون سرخ در خط اول جنگ قرار داشتند، بعد از تلفات زیاد از عساکر آسیای میانه و سپس از قوای پکت وارسا دعوت نمود، تا در این جنگ دخیل شوند، ولی بعد از تحمل تلفات، تصمیم گرفتند که عساکر افغان را در خط اول جبههٔ جنگ اعزام نمایند. همان بود که جلب و احضار جوانان از طرف حکومت وقت افغانستان صورت گرفت و حتا این معضل چنان حاد شد، نوجوانانی را که تاهنوز پشت لب سیاه نکرده بودند، از کوچه و بازار جمع نموده و بدون اطلاع به فامیل های شان راساً به جبهه های جنگ اعزام می نمودند و هنوز هفته یی سپری نمی شد که جنازه های جوانان بی تجربه و تعلیم نظامی نادیده را به والدین شان تسلیم می نمودند.

با در نظرداشت این تجارب، بر دولتمردان و مسوولان نظامی کشور است، تا متوجه این ترفند بوده محتاطانه تصمیم اتخاذ نمایند، تا عواقب عملکرد شان تاثر بار و جبران نا پذیر نباشد.

تر کله ....!

میوند

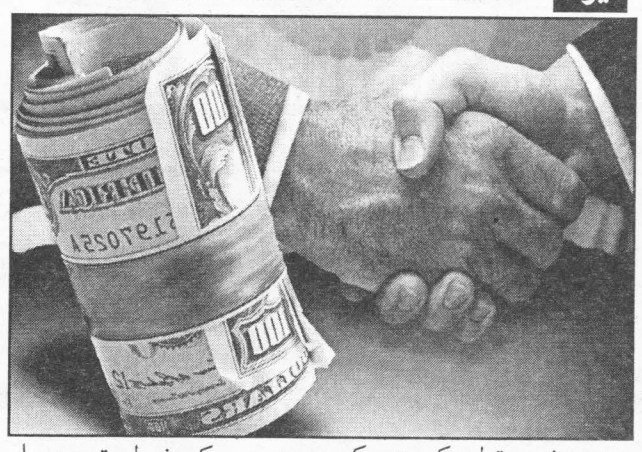

په هره بشري ټولنه کې چې کوم سیاسي -اقتصادي ټولنیز نظام جوړ شوی دی، معین هدفونه لري او د معینو برنامو پر بنسټ خپلې چارې د یوه معین ګلي پلان او برنامې د طرحې پر بنسټ مخ ته وړي. دا موخې او هدفونه که هیومانیستي رنګ لري او که فردي او خصوصي، دا نور د هغه نظام په ترکیبي جوړښت او د افرادو په ترکیبي جوړښت او د هغه نظام په طبقاتي خصلت پورې اړه لري.

په ټولو نظامونو کې د سیاسي- اقتصادي او ټولنیزو موخو د عملي تطبیق لپاره د هغه نظام اساسي قوه، د هغې اړوندې ټولنې پرګنې او ولسونه دي. همدا ولسونه دي، چې د خپل نظام په وده، دفاع او پرمختګ کې بنسټیزه ونډه لري. دا چې د هغوی خولې ته څه رسېږي او یا نه، هغه بېله خبره ده. مور په پانګوالو ټولنو کې او همداشان په وروسته پاتو ټولنو کې وینو، چې له همدې ولسونو څخه لښکر جوړ شوی او د هېواد په ساتنه کې یې بسټیز رول لوبولی دی. د بزګرانو او کارګرانو پراخه پرګنې په تولید کې عمده برخه لري. که څه هم دا پراخې ولسي کتلې د وخت حاکمو طبقو په چوپړ کې خولې تویوي، او همداشان که د هغوی د کار مزد نه ورکول کېږي، خو بیا هم د نظام حیثیت ته د خپل سیاسي، ټولنیز- اقتصادي نظام د یوه اساسي قوت په صفت قایلې شوې دي، حتا د همدې ولسونو د بچیانو په مټ او زور یې د ټولنې په دننه کې هر څه ترلاسه کړي او د هېواد د ساتلو او د خپلو ګټو د تامین په خاطر یې تر خدماتي او دفاعي ډلې جوړې کړې دي، لیدل کېږي، چې کله کله د داسې قوي او غښتلو نظامونو لاسونه د ګاونډیو او حتا لرې هېوادونو ګربوانونو ته د یرغل په خاطر اوږده شوي دي.

د افسوس خبره دلته ده، چې زمور په هېواد کې که تېرو نظامونو خپلو پرګنو ته خدمت ونه کړ او همدا پرګنې د هغوی په چوپړ کې لګیا وې. هغو نظامونو خو یوه نسبي اراده او دولتي نیمګړې صبغه درلوده، نړۍ ورته قایله وه او د هغوی حاکمیت یې په رسمیت پېژانده، خو اوس دلته چې ګورو له ډېرو کلونو را په دې خوا د قانون رنګ بدل شوی او هم نظام د نظام په رنګ او خوند نه دی. دلته قانون صرف د کاغذ پر مخ لیکل شوی او ګټوره برخه یې د واکدارانو او څو ټوپکوالو پر ګټه راڅرخي. په خاصه توګه هغو کسانو خو په کې ځانونه چاغ او اباد کړل، چې د پردیو هېوادونو د پېژندنې کارت، یاني دوه تابعیته ولري. دا ځکه چې دا ډول اشخاص خو د پردیو په جاسوسۍ مدرسو کې روزل شوي او د هغوی د هیلو د تطبیق شهادتنامې لري، هغوی خو به خود غیرمسوول او واجب الاحترام وي.

په دې نظام کې هغه کسان د قانون له مجازاتو خلاص دي، چې یا بهرنی تابعیت ولري او یا هم تنظیمي او ټوپکوالي شجره.

په دې نظام کې ګورو، چې روابط پر ضوابطو حاکم دي، دلته په وه او مسلکي غړي کراچي چلوي او د لاس په تنباکو ډوډۍ پیدا کوي، خو ځینو بېسوادو غلو او حتا بېسوادو قمار بازانو او سګبازانو د مشاوریتونو او پر نورو لوړو ګډیو ډډه لګولې ده. د هېواد دوزارتونو خو د کار هېڅ نسبه معلونه نه شوه، وسلوال پوځ مو د هېواد ساتنې جوګه نه شو، دا ځکه چې د فرقو او غونډونو په سر کې بېسواد ټوپکسالاران نصب دي او یا هم د پردیو وسلوالو او بهرنیو قواوو د مداخلې په وجه خپله اراده او عقیده نشي تمثیلولی. زه نه پوهېرم، په ارګ کې د وزیرانو شورا په نامه غونډې جوړې، دا وزیر صاحبان د کوم فعالیت او کار په هکله د کار رپوټ ولسمشر ته ورکوي او د کومو تصمیمونو په هکله دویم ځلي پوښتنه او کنټرول شوی دی.

دلته یو څو تنه د بهرنیو د شناخت او پېژندنې په وجه لکه د شطرنج دانې بدلېږي او رابدلېږي، دلته له کوم لوړ شخص په خپله څوکۍ کې درغلي، خیانت او مخالف کار وکړي، له هغه ځایه او مقامه بل لوړ مقام او منصب ته منصوبېږي او د جنایت په بدل کې ستایل کېږي. دلته جزا یوازې د مظلومو لپاره ده، نه د ظالم لپاره. دلته مور ګورو د هېواد او ملت پر ژوند لوبې کېږي، خو همدا د نظام واکداران پټه خوله دي.

تاسې ګورئ چې زمور هېوادوال چې پخوا د ظلم او جګړو په وجه مهاجر شوي وو، په تېرو نهو کلونو کې یو څه هېواد ته راستانه شول، خو دا چې کار یې پیدا نه کړ، بېرته مهاجر شول، او د بهرنیو ظالمانو او ګاونډیو نظامونو د حاکمو طبقو او قاتلانو د ښکار خوراک شول. هره ورځ که د هېواد په دننه کې د بهرنیو قواوو په لمبو او راکټونو خلک مري او یا په همدې هېواد کې د پردیو ګاونډیو جاسوسانو په مزد او زرخرید روزل شویو ډلو په انتحار او بمونو سره د هېوادوالو ژوند ته د پای ټکی اېښودل کېږي. په ګاونډیو هېوادونو کې هم زمور

۳ مخ

اعتراضات در جهان عرب؛ کشور بعدی کدام است؟

با توجه به بروز ناآرامی‌های گسترده در جهان عرب و همچنین نگرانی‌های فزایندهٔ رهبران کشورهای عربی هم اکنون رهبران ۲۲ کشور عضو اتحادیهٔ عرب در حال بررسی و نظارت دقیق بر شرایط کشورهای عربی به ویژه مصر هستند. در این میان برخی کشورهای عرب بیشتر از دیگر کشورهای عربی آسیب پذیر نشان داده‌اند.

در حال حاضر، مهمترین سوالی که در میان رهبران عرب و همچنین کارشناسان و تحلیلگران مطرح شده است، این است که با توجه به آغاز ناآرامی‌های گسترده و جنبش‌های مردمی در جهان عرب، پس از مصر چه کشوری خواهد کرد.

در حال حاضر، به نظر می‌رسد که محتمل ترین کشور برای بروز ناآرامی کشور یمن است.

علی عبدالله صالح رییس جمهور این کشور که از سال ۱۹۷۸ در این کشور حکومت می‌کند، با فشارهای شدید حتا پیش از تظاهرات های گسترده در تونس رو به رو بود.

وی با چالش‌های مختلفی از جمله ناآرامی‌های قبیله یی در شمال، فعالیت‌های گستردهٔ القاعده در شرق، فعالیت جدایی طلبان در جنوب و همچنین نارضایتی مردم این کشور در مورد شرایط معیشتی مواجه است.

وی اخیرا با تظاهرات خیابانی مردمی که از سوی محصلان، اسلام گرایان و یکسری مخالفان در انترنت سازمان دهی شده بود، مواجه شد.

علی عبدالله صالح اخیرا پس از ناآرامی‌ها در مصر اعلام کرد که وی در انتخابات ریاست جمهوری کاندیدا نخواهد شد. این انتخابات قرار است، در سال ۲۰۱۳ در یمن برگزار شود.

اما معترضان در سوم فبروری (روز خشم) اعلام کردند که وی باید هرچه سریع‌تر قدرت را کنار بگذارد.

با این حال، برخی کارشناسان اعلام کردند که جایگاه علی عبدالله صالح متزلزل نیست و وی وفادارانی در نیروهای مسلح دارد.

همچنین از جملهٔ دیگر کشورهایی که احتمال می‌رود، در آن ناآرامی‌های مردمی روی دهد، کشور سودان است.

سودان که اخیرا جنوب این کشور را از دست داد، هم‌اکنون شرایط مساعدی ندارد، برخی عمر البشیر رییس جمهور این کشور را عامل جدایی جنوب سودان از این کشور معرفی کرده و وی را عامل ناکامی در بهبود شرایط معیشتی مردم نامیده‌اند.

در چند روز اخیر، جوانان بیکار در سودان در جاده های خرطوم علیه

ص ۳

چرا کابل بانک با بحران ...

مواجه ساخت و در نتیجه، بانک مرکزی ناگزیر، مدیریت کابل بانک را در اختیار خود گرفت و پول هنگفتی را جهت بقای آن به مصرف رساند، اما به اصطلاح عام: " مرده را به تکیه گرفتن نمی شه". حالا بانک مرکزی ناگزیر است که اقدام به فروش یا تغییر ساختاری و یا نام آن کند.

موضوع کابل بانک یک بار دیگر به ادارات مسوول بانکداری چون د افغانستان بانک نشان داد که نظام بانکداری در افغانستان آغشته با مشکلات و نقایص کافی است که باید به آنها توجه شود. د افغانستان بانک در این مورد راه ها و گزینه های متعددی دارد که با اختیار کردن آنها می توان سیستم بانکداری کشور را اصلاح و منظم تر بسازد که در این راستا از گزینه های زیر می توان نام برد:

- اصل مستقل بودن خود را در تمام موارد حفظ نموده، به ویژه در جهت تنظیم و نظارت امور بانکی، تا بتواند، موثرانه بر روند کنترول داشته و در جهت شگوفایی آنها موفق گردد.
- زمینه سازی سریع در جهت جاگزینی بانکداری اسلامی به جای بانکداری کلیشه یی فعلی. این اقدام ضمن حصول اطمینان مردم باعث افزایش پس اندازهای بانکی از منابع داخلی شده و همچنان درجه خطر را کاهش می دهد.
- منابع پولی و پیشنهاد برای ایجاد بانک از طرف اشخاص باید دقیقاً بررسی و اهداف شان نیز، مورد توجه قرار بگیرد.
- از وضعیت و عملکرد نظام بانکی به شیوه های موثرتر نظارت صورت گیرد و به ناظران در ضمن آماده گی های بیشتر مسلکی، صلاحیت بیشتر داده شده و با حمایت از آنها این روند تقویت داده شود.
- گزارش گیری و گزارش دهی نظارتی به گونهٔ سریع صورت گرفته و اقدامات لازمه جهت بهتر سازی فعالیت بانک ها به اسرع وقت صورت گیرد. که می توان از برنامه های کمپیوتری جهت شریک سازی فوری اعداد و ارقام مربوط به معاملات استفاده صورت گرفت.
- نظارت بانک ها نه با اعلان قبلی، بلکه به طور ناگهانی صورت گرفته، تا خلاف ورزان نتوانند، فرصت کتمان حقایق را یابند. در عین حال، این کار راه را به فعالیت سالم بانک ها باز می نماید.
- مسوولان دولتی باید گفته ها و عملکردهای بانک ها را به دقت بررسی و از دروغگویی که بی اعتمادی را به نظام بانکی تزیید می بخشد، آنها را بر حذر دارند. چنانکه با نام بانکداری اسلامی پول های مردم را جمع می کنند، اما در عمل، هیچ معاملهٔ اسلامی صورت نمی گیرد.

اگر مسوولان دولت افغانستان در اصلاح تمام امور خصوصاً نظام مالی و بانکی اقدام ننمایند، مشکلاتی را که کابل بانک دامنگیر آن است، سایر بانک ها و موسسات مالی کشور تجربه خواهد نمود و سد بزرگی برای ثبات اقتصادی کشور ایجاد خواهد شد. ضمناً روند رشد و انکشاف اقتصادی و اجتماعی کشور را با مشکل مواجه کرده و سال های سال در همین بی ثباتی و فقر خواهیم ماند.

ترکله ...

مظوم ولس د هغوی پر مردکو وژل کېږي، چې نبه ترا مثال يې په ايران کې د افغانانو وژل او اعدام دی. همدارنگه پاکستان چې د ترور ېزم او القاعدې نظامي روزنيز مرکز دی، هغوی هم زمور افغانان د القاعدې او یاطالب او نورو په نامه وژني او په زندانونو کې يې اچوي، خو افسوس چې زمور د بهرنيو چارو وزارت پرې خبر هم نه دی او که خبر وي، نو دا چې د دې هېوادونو پر تحفو يې خوله ډکه ده، نو ځکه څه نه شي ويلای، په عربي نړۍ کې د تجارانو وهل خو بهتر ترې هېر دي، د تجارت په وزارت کې د څو بهرنيو کمپنيو د استهلاکي موادو دلالان راټول دي، نه يې تولید وکړ او نه هم تجارت. زمور مېوې ورستې شوې، خو په بهر کې يې بازار پيدا نه کړ، اما د پردیو فوقاني او پلاستيکي نانځکې دلته وار ېدېږي. د تولید په نامه هېڅ ونه شول، حتا مور د خپل کفن ټوکر هم له بهره واردوو. د فابريکو او هم د وسلوال پوځ د الوتکو او مدرنو ماشينونو او وسلو پوښتنه چاونه کړه. زمور هېواد نن ورځ د بهرنيو د شطرنج تخته ده، هر څوک يې چې زړه وغواړي په ارګ، پارلمان او نورو لوړو مقامونو کې يې نصبوي او څوک يې چې پر زړه برابر نه وي، له منځه يې وړي.

دلته د دولتي مقامونو د مخصوصو مصرفونو لپاره مخصوص مرکزونه بهرنيو جوړ کړي، چې دا ببخي يوه نوې پديده ده. د دې پر ځای چې د دولت له مخصوصې بودجې څخه مصرف وشي او یا دا چې پخوا به د ملت په نامه بهرنيانو مرستې کولې، خو اوس يې دافراد او اشخاصو په نامه مخصوصې مرستې پيل کړې دي.

د بهرنيو هېوادونو خو دلته هره اراده منزل ته رسي، دا ځکه دوی د خپلو ارادو د تمثيل لپاره دلته نظام جوړ کړ، دا هېواد که نن وي که سبا د پاکستاني جاسوسانو پر اډې سر ېږه به د ايراني، امريکايي او نورو هېوادونو اډه وګرځي، بيا دې نو ملت پر سر خاورې بادوي او د خپل تور قسمت کړو ته دې ګوري.

اعتراضات در جهان عرب؛ گشور ...

دولت تظاهرات کردند که در این تظاهرات، ۷۰ تن دستگیر و یک تن کشته شد.

پولیس ضد شورش و نیروهای امنیتی نیز، در پوهنتون‌های سودان برای جلوگیری از تظاهرات مستقر شدند. معترضان بر هزینه‌های زنده گی متمرکز شده‌اند.

رهبران اردن، الجزایر و لیبیا نیز، کاندیداهای بعدی در مورد بروز اعتراض‌های مردمی هستند.

کارشناسان همچنین از دو کشور مراکش و عربستان نیز، به عنوان کشورهایی یاد کرده‌اند که احتمال کمی وجود دارد که در این دو کشور تظاهرات ضد دولتی برگزار شود.

طالبان و القاعده دوشریک مفکوروی ...

تحریک را از دست دهند، باید با آنها به گفتگو بپردازند. تهیه کننده گان گزارش مخالف جنگ ناتو در افغانستان نیستند، اما می گویند که در کنار عملیات نظامی، گفتگوهای صلح نیز، باید به پیش برده شود. آنها هوشدار می دهند که حل سیاسی برای از میان برداشتن عوامل اساسی جنگ ضروری می باشد و اگر برای چنین یک حل تلاش نشود، جنگ بیشتر شدت اختیار خواهد کرد. این گزارش به اساس مصاحبه ها با تعدادی از رهبران طالبان در کابل، قندهار، خوست و اعلامیه های اخیر طالبان تهیه شده است. اما نام های این رهبران گرفته نشده، چون امکان دارد، با اعمال انتقام جویانهٔ شبکهٔ القاعده رو به رو شوند. اما به هرحال، طالبان در دو سال اخیر، اعلامیه هایی را نشر کرده اند که در آن به جدایی از شبکهٔ القاعده اشاره شده است. گزارش می نویسد که طالبان قطع روابط با القاعده را به گونهٔ یک پیش شرط مذاکرات نمی پذیرند، اما در مقابل ضمانت های امنیتی امکان دارد، این مطلب را قبول کنند.

اختطاف تاجران پولدار در ...

حوزهٔ اول امنیتی قوماندانی امنیهٔ فاریاب اطلاع دادم و وقتی که در نزدیک منزل خود می خواستم، موتر را توقف دهم، حملهٔ اختطافچیان صورت گرفت، پولیس که خود را در محل رسانده بود، با آنها درگیر شد و بعد از فیرهای متواتر مرا از چنگ شان نجات داد."

ظریف مدعی شد که شش ماه قبل هم در نزدیکی کلوپ عروسی شهر میمنه از یک حادثهٔ مشابه دیگر موفقانه فرار نموده است.

سمونوال نجیب الله مدیر جنایی فاریاب که در یک کنفرانس خبری جریان حادثه را برای ژورنالستان توضیح می داد، پولیس فاریاب را بیدار و لایق توصیف نموده، یکی از اختطافچیان را که در حادثهٔ هژدهم اکتوبر حین اختطاف محمد ظریف دستگیر شده بود، به حاضران معرفی کرد.

اختطاف گر دستگیر شده در این حادثه خود را عبدالحی باشندهٔ شهر میمنه معرفی نموده، اظهار داشت که در بدل دوصد هزار افغانی توسط کبیرالماس به باند اختطافگران جذب شده و دلیل پیوستن و شرکت در آدم ربایی را بیکاری و ناداری خود عنوان کرد.

عبدالحی که قبلا در ایران بوده و یک چشم خود را در یک حادثه به قول خودش ترافیکی در شهر اصفهان از دست داده است، دارای موی های دراز مشابه زنان و چهرهٔ ترس آور می باشد. شاهد عینی حادثهٔ اختطاف ناکام محمدظریف خان، محمدکریم دکاندار می گوید: " من در حال بستن دکان خود بودم که صدای فیر کلاشینکوف آنهم در فاصلهٔ بیست متری دکانم صورت گرفت و دیدم که از داخل موتر فرونر افراد مسلح فیر کنان پیاده شدند و همه کرمچ سفید به پا داشتند و فرار کردند و یکنفر که فرار نتوانسته بود، تفنگچهٔ خود را به سوی پولیس پرتاب کرده، با آواز بلند صدا می کرد که تسلیم هستم تسلیم." کریم دکاندار که از شدت فیرها با وارخطایی خود را در زیر تخت ترکاری پنهان نموده است، بیشترینه پاهای اختطافگران را با وضاحت دیده و صورت های پوشیدهٔ آنها را نتوانسته است، تفکیک دهد. محمد ظریف نخستین فرد پولدار نیست که در شمال کشور مورد حملهٔ اختطاف گران قرار می گیرد، بلکه در شهرهای دیگر شمال کشور حوادث زیادی از این قبیل به وقوع پیوسته است، یکی از تاجران که نخواست اسمش فاش شود و همیشه در کنار دیوار امنیتی بادیگاردهایش راه می رود، به آی. دبلیو. پی. آر گفت:

" دولت که قادر به تامین امنیت جان شهروندانش نباشد، تاجران مجبور اند، افراد امنیتی داشته باشند و خود شان از جان خود دفاع کنند. من منحیث تبعهٔ این کشور و یک تاجر افغانستان اعلام می دارم که نه جان ما محفوظ است، نه مال ما محفوظ است، نه طفل ما محفوظ است، مجبور هستیم که بادیگارد هم برای خود و هم برای فامیل خود داشته باشیم."

تاجر دیگر که خود را محمد داود رییس شرکت شهریار لمیتد معرفی کرد، به آی. و. دبلیو. پی. آر گفت:

"هر گاه در محیط ولایات شمال به یک فرد پولدار مشهور شدی، باید که نگران امنیت خود باشی در غیر آن، به سرنوشت تاجران اختطاف شده مواجه می شوی."

داوود مدعی شد که سلاح های محافظانش را در وزارت داخلهٔ کشور راجستر نموده است.

رییس شرکت شهریار که تمام فرزندانش را در خارج کشور جهت بودوباش روان کرده است، زنده گی کردن در افغانستان را برای پولداران مشکل عنوان نمود.

او موجودیت شخص خودش را در شهر مزارشریف مجبوریت کاری دانست و از سرمایه گذاری در شمال اظهار ندامت کرد. جنرال متقاعد و کارشناس مسایل نظامی و امنیتی حبیب الله حبیب در این مورد می گوید: " عدم برخورد جدی با جنایتکاران موجب تشویق اختطاف گران و آدم ربایان در شمال کشور گردیده است. وقتی جنایتکاری به چنگ پولیس گیر افتد، جزای سنگین آنهم با اعلان در میدیا برایش داده شود، گراف جرم و جنایت کاهش می یابد." حبیب علت افزایش اوباشان در شمال را موجودیت سلاح های غیر قانونی و حاکمیت جنگسالاران می داند که دست به ایجاد باندهای چپاولگر می زنند و در حمایت افراد قدرتمند و زورمند سرمایه های مردم را به انواع مختلف غارت می کنند.

بیا هم ولسي جرګه د ریس پر ټاکلو ...

له لوري پرانېستل شوه، چې مشرانو جرګې يې د همدې مياشتې پر ۹ مه، خپل اداري پلاوی وټاکه، خو ولسي جرګه لا تراوسه په دې کار کې نه ده بریالی شوې. د دغې جرګې د ریاست لپاره دوکيلانو ترمنځ لومړی ټاکنې د سلواغې پر ۹ مه وشوې. په دغې ورځ ټاکنو کې عبدالرب رسول سیاف او محمد یونس قانوني دويم دور ته لار پيدا کړه. په دويم دور کې سیاف ۱۱۹ او قانوني ۱۱٦ رايې ترلاسه کړې او هېڅوک هم بریالي ونه ګڼل شول.

په ټېر درو کلونو کې په بلخ کې ۳۰ ټنه فومي ...

کلي اوسېدونکي ظفر خان وويل، چې حاجي فضل الرحمن په شولګر کې د احمدزيو قومي مشر و، چې له هېڅ اسره يې شخصي دښمني نه درلوده. د وژل شويو قومي مشرانو د کورنيو غړي هم وايي، چې له هېڅ اسره دښمني نه لري او ترننه يې د خپل مشر د وژنې لامل نه دی په ډاګه شوی. د ۱۳۸۷ د مريز کال د وري پر ۲۵ مه، د چمتال ولسوالۍ په عرب مزاري کلي کې د وژل شوي قومي مشر حاجي موسی جان ۲۵ کلن زوی حبیب الله وويل: ((پلار مې له هېڅ اسره دښمني نه درلوده، لا هم نه پوهېږو، چې ولې يې شهيد کړ او ولې يې شهيد کړ.)) نومورې زياته کړه، چې په يادې ورځ يې پلار له خپل کلي (پشمه قلا) څخه د عرب مزار کلي په لور روان و، چې په سيمه کې د کرنيزو اوبو پر سر روانه لانجه حل کړي.

د هغه په وينا، پر لاره ورته دوه موټر سايکل سپاره د بدلي ووا او له دوو لوريو څخه يې پر سر او سينه په ټوپک ډزې پرې ډزې کړې وې، چې ځای پر ځای يې ساه ورکړې وه. حبیب الله وويل، چې هغه وخت يې په سيمه کې د دولت د مخالفو وسلوالو شتون دومره نه و؛ خو وخت ناوخت به ځينې کسان چې پوزونه به يې پېچلي وو، له وسلو سره پر موټر سايکلونو ګرځېدل. نومورې له امنيتي ځواکونه څخه هم ګيله وکړه، چې له لايې هم د ده د پلار قاتلين نه دي نيولي. خو د بلخ امنيه قوماندان جنرال عصمت الله عليزی وايي، چې په سيمه کې د ګوتو په شمار د دولت مخالفين هم هڅې کوي، چې د دغه ډول وژنو له لارې د دولت اوولس ترمنځ واټن زيات ګړي او په سيمه کې ګډوډي رامنځ ته کړي. هغه د سلواغې پر ۱۸ مه، وويل، چې په سرني کال کې يې د ناپېژاندو وسلوالو له خوا پر مرموزه توګه وژل شوي دي.)) د هغه په وينا، په دغه ولايت کې د قومي مشرانو وژنه ېلا ېلار خونه لري. جنرال عليزي وويل، چې په دغو وژنو کې پوليس هم ګرم دي، ممکن شخصي ګټې يې په نظر کې نيولې وي او د سيمې امنيت ته يې پام نه وي کړی. همدارازپه دغه ولايت کې د يو شمېر سياسي ګوندونو ترمنځ د تر بګنيو شتون هم د دې لامل کېدی شي، چې په ټس کې يې قومي مشران وژل شوي وي. خو نومورې د کوم ګوند نوم په ډاګه نه کړ. دا په داسې حال کې ده، چې پنځه ورځې وړاندې هم د پکتيا ولايت په مرکز ګردېز بنار کې، سلګونو قومي مشرانو د غونډې په ترڅ کې له دولت څخه په هېواد کې د مرموزو وژنو د مخنيوي غوښتنه وکړه. د غونډې ګډونوالو ويل، چې د ټول هېواد په پرتله په شمالي ولايتونو کې په ډېره کچه په مرموزه توګه قومي مشران وژل کېږي، چې بايد دولت يې مخه ونيسي. دوی په هېواد کې دا ډول وژنې، چې د ناپېژندو وسلوالو له خوا تر سره کېږي، د هېواد ثبات لپاره ښې ونه ګڼلې او وې ويل، چې د هېواد په هر ولايت کې چې تر سره کېږي، بايد مخه يې ونيول شي.

امریکا په افغانستان کې د دایمي پوځي ...

باوري يو چې افغانستان د امريکا له متحدو ايالتونو سره داوږدمهاله اړيکو لپواله دی. مور هيلمن يو چې تر ۲۰۱۴ کال پورې د هېواد امنيتي چارې په سمه توګه پرغاړه واخلو او افغانستان په اقتصادي برخه کې پر خپلو پښو ودرېږي.' که څه هم ولسمشر کرزي دا په ډاګه نه کړه چې د امريکا او افغانستان ترمنځ به په دغه هېواد کې د دايمي پوځي اډو ترون کله لاسليکېږي، خو وې ويل چې د لويې جرګې او پارلمان په مټ د اوږدمهالو اړيکو د ترون د لاسليکېدا اړتيا ده.

چرا کابل بانک با بحران مواجه شد؟

نویسنده: عباس سامح

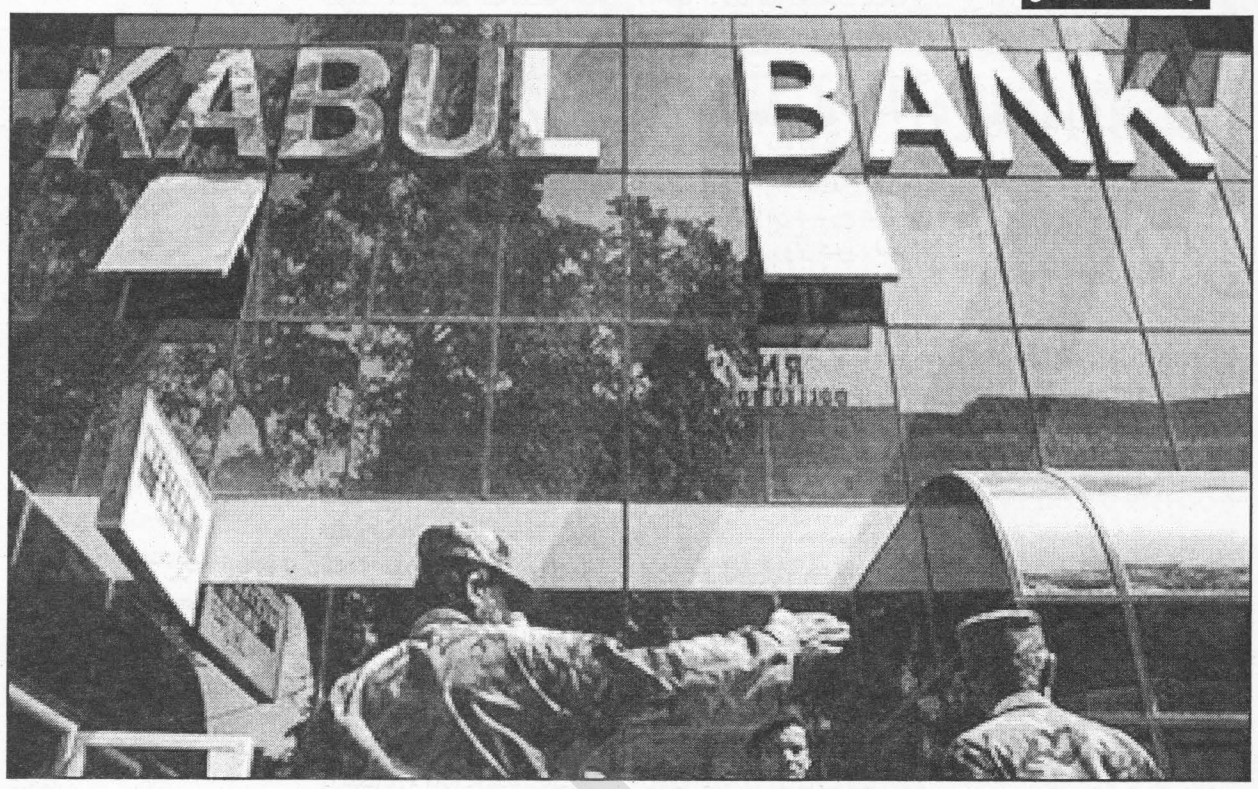

برای نظم بهتر و انکشاف اقتصادی جوامع، وجود بانک ها و سایر نهادهای مالی ضروری پنداشته می شود. لذا جهت تاسیس و فعالیت موثر آنها در تمام جوامع بادرنظرداشت شرایط و اوضاع حاکم و با توجه به اصول اقتصادی و رفاهی، قوانین و طرز العمل ها تنظیم می شود.

افغانستان نیز، از دیر زمانی که در آن یک نوعی بخصوص بانکداری دولتی وجود داشت، جهت رشد اقتصادی و رفع نیازمندی های مردم بایست اقداماتی را انجام می داد. بدین سبب، بانک مرکزی افغانستان به حیث تنظیم کنندهٔ این امور، گام هایی را در این عرصه برداشت که از ایجاد یک سلسله قوانین و مقررات، حذف و مدغم سازی چند بانک دولتی گذشته و جوازدهی به یک تعداد از بانک های خصوصی و گی های بانک های خصوصی کشورهای خارجی، می توان نام برد. اینک تعداد مجموعی این بانک ها اعم از دولتی، خصوصی و خارجی به ۱۷ بانک می رسند.

در این میان کابل بانک از تابستان سال ۱۳۸۳ به فعالیت آغاز نمود و به یکی از بزرگترین بانک های کشور تبدیل گردید. در اوج رونقش کابل بانک، دارایی مجموعی معادل به ۱۳۰۰ میلیون دالر را داشت. معادل به ۱۲۰۰ میلیون دالر سپرده ها یا امانات مردم را به نحوه های مختلف جمع آوری نموده و سرمایهٔ سهمداران بانک بالغ به ۱۰۰ میلیون دالر می رسید. کابل بانک با داشتن حدوداً ۳۰۰۰ کارمند و نزدیک به ۸۰ نماینده گی در سراسر افغانستان مشغول فعالیت بوده و از چند سال بدینسو، توزیع معاشات اکثریت کارمندان ادارات دولتی و خصوصی را نیز، در سراسر کشور انجام می دهد، اما از ماه نومبر سال گذشتهٔ میلادی گزارش های مبنی بر خسارات هنگفت این بانک بزرگ به نشر می رسد. این گزارش ها باعث شد که بانک مرکزی افغانستان دست به کار شده و امور اداری کابل بانک را بر عهده بگیرد. با آنکه د افغانستان بانک می گوید که کابل بانک با کدام خطر جدی رو به رو نیست، اما مشتریان کابل بانک حالا آن اطمینان قبلی را ندارند.

موضوع کابل بانک نگرانی ها را در مورد سیستم بانکداری در افغانستان به وجود آورده و در مورد ثبات این نظام سوالاتی به میان آورد. مانند اینکه با وجود یک سلسله قوانین و مقررات و انکشاف ادارات حکومتی و خصوصی، نظام بانکی ثبات خود را نداشته و شکننده گی آن مشهود است. آنگونه که چند سال قبل بانک انکشافی افغانستان ورشکست شده و حذف گردید، امروز کابل بانک بیمار در بستر است. اینکه چرا کابل بانک با این حالت رو به رو است و در کارهایش سکتگی به میان آمده، می توان به چند عاملی اشاره کرد:

- افراد زورگوی با نفوذ سیاسی، با سرمایه های از منابع غیرمشروع و غیر قانونی، با اخذ جواز بانکی وارد نظام بانکی شده و به داشته های خود شکل قانونی بخشیدند.
- جهت جمع آوری پس اندازهای کوچک مردم با ایجاد و اعلان برنامه های چون بخت حساب و با نمایش دروغین جوایز میلیونی و اپارتمان های رهایشی وغیره، میلیون ها دالر پول مردم را جمع آوری نموده و از آن در پخش ابتذال سهم بزرگی گرفتند که از تمویل نشر و پخش برنامه های زشت تلویزیونی تا تدویر محافل رقص و بی حیایی می توان یاد کرد.
- از این پول های مردم در موارد شخصی و سیاسی استفاده کرده و سهمداران این بانک با این امانات، سرمایه گذاری های خارجی نیز نمودند که خریداری قصرها در دبی نمونه های آن است. بدین ترتیب، اکثریت آن پروژه ها ضرر نهایت بلند داشت و مبالغ مصرف شده بعداً غیر قابل حصول گردید.
- سهم داران بانک که حتا سواد کافی بانکداری را نداشتند، سال ها در راس مدیریت این بانک بودند که این عمل هم خلاف قانون بانکداری افغانستان و غیر قابل قبول در سراسر جهان است.
- اکثر قرضه های این بانک برخلاف معیارها به اقارب و نزدیکان سهمداران و گروه های سیاسی شامل در دولت و خارج از دولت پرداخت شده بود که هیچ نوع تضمین کافی از به دست آوردن آنها وجود نداشت.
- در این میان نهادهای مسوول حکومتی به ویژه د افغانستان بانک به عنوان تنظیم کننده و ناظر نظام بانکی، نقش زیرین را ایفا نمود.
- با آنکه باید مستقلانه و خردمندانه اقدامات لازمه یی را اتخاذ می نمود، با سیاست زده گی، توجه کمتری به موارد چون شخصیت سهم داران، منابع پولی، محتوای پالیسی ها و نحوهٔ برنامه های کاری آنها نموده و با استفاده از فرصت خلای قانون و مقررات محدود کننده، جواز بانکی را به این گروه ارایه نمود.
- عدم اقدام جدی در قبال اینکه یکی از سهمداران کابل بانک برای سال ها در راس مدیریت بانک قرار داشت؛ در عین حال، با نداشتن دانش بانکی و حس مسوولیت در قبال جامعه، یک نهاد بزرگ مالی را هدایت می نمود.
- یکی از وظایف اساسی بانک مرکزی نظارت بر نظام بانکی کشور است، اما اکنون نحوهٔ نظارت غیرموثر بوده و جوابگوی پیچیده گی های معاملات بانکی و فعالیت های غیرقانونی کنونی نیست و حتا در موارد بررسی برنامه های کمپیوتری و امنیتی آنها کاملاً عاجز است.
- با این وجود، در جریان نظارت های مدید از کابل بانک، مواردی چون بزرگی و پیچیده گی معاملات و ارایه نداشتن اسناد و مدارک درست از معاملات، عدم همکاری درست مسوولان کابل بانک در هنگام نظارت و بالاخره فشارهای سیاسی و غیره باعث شده که در نظارت های قبلی موارد مشکل زا را ناظران نیابند. حتا کابل بانک هفته ها بعد از اتمام پروسهٔ نظارت، اسناد مربوط به قرضه های خود را به بانک مرکزی فرستاده است.
- با آنکه شیوه های بررسی موثر نیست، گفته می شود که راپورهای نظارتی ماه ها در داخل بانک مرکزی منتظر به امضاء است و بعد از قناعت گروه های فشار، نحوهٔ درجه بندی فعالیت و وضعیت بانک تعدیل می گردد و حتا بعد از ۳ و ۴ ماه نتیجهٔ بررسی به بانک فرستاده می شود که این عمل به معنای چشم پوشی از واقعیت ها و رها نمودن بانک به سوی آیندهٔ تاریک است.
- نحوهٔ گزارش گیری از بانک ها به گونه یی است که خود بانک ها ارقام و اعداد را در صفحات پیشنهاد شدهٔ د افغانستان بانک پر نموده و آنرا با دستکاری به بانک فرستاده و خود را با آن حسابده و موفق می نمایانند؛ در حالی که اکثریت آنها بی اساس و با نیرنگ های کارمندان خارجی شان ترتیب شده، چنانکه تا این اواخر کابل بانک را در مفاد نشان می دادند، در حالی که بانک در اکثر دوره های گزارش دهی، ضرر را متقبل گردیده بود.
- فرصت دهی به کابل بانک و به سایر بانک ها برای اجرای برنامه هایی چون بخت، قسمت و غیره که تماماً مملو از خطر و خلاف نورم های فعالیت های بانکی است.

اینها و سایر موارد دیگر، دست به دست هم داده و کابل بانک را با ضرر ص۳

کنوانسیون رفع کلیه تبعیضات علیه زنان
ماده چهار دهم: ۲- و : شرکت در کلیه فعالیت های جامعه.
ز: دسترسی به وامها و اعتبارات کشاورزی، تسهیلات بازار یابی، تکنالوجی مناسب و استفاده یک سان از زمین و اصلاحات ارضی و طرحهای اسکان مجدد زمین.
این پیام از طرف کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تقدیم گردید

برای نشر اعلانات تان به این شماره ها تماس حاصل نمایید: ۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴ / ۰۷۸۳۱۶۰۴۵۰ - ۰۷۰۰۵۹۶۲۰۵ / ۰۷۹۷۸۵۹۰۴۰

ارادهٔ ورځپاڼه یوازې دسرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې دلیکوال خپل نظر دی، ورځپاڼه یې مسولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک :
قیمت یک شماره: (۵) افغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشرات افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول : خادم احمد
موبایل :- ۰۷۰۰ ۵۹ ۶۲ ۰۵
Khadem.kabul@yahoo.com
معاون : استاد مرتضی فرحتیار
موبایل :- ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری
موبایل :- ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
دیزاین : انجینیر محمدجمیل "امیری"
همکار تخنیکی: محمدجمیل "احمدی"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
ایمیل:
erada.daily@yahoo.com
آدرس : دهمزنگ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire:
Haji sayed Daud
Editor in chief: Khadem Ahmad
Editor: Farhat yar
Pashto Editor: Mojiburahman Amiri
Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry
Address: Behind Baree kout-cinema,
first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com